

РЕШЕНИЕ

№ 3142

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **694** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. във връзка с чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на А. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в П., настанен в СДВНЧ [населено място], [населено място], депозирана чрез адв.С. Ш. от АК-Х. против Заповед № УРИ 5364з-2439/18.12.2019г. на директора на Дирекция”Миграция”, с която е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, с отказано убежище в Специален дом за временно настаняване на чужденци(СДВНЧ) в [населено място] за срок не повече от 6 месеца, считано от 27.12.2019г.
В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при допуснати процесуални нарушения, в нарушение на материалния закон и несъобразяване с целта на закона, като се развиват подробни съображения в тази насока. Заявено е искане да се отмени оспорената заповед.
В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. От процесуалният му представител адв. Ш. е постъпила молба, в която се развиват съображения по същество на спора, като се обосновават изводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отмени, по изложените в молбата съображения.

Ответникът-директор на Дирекция ”Миграция”, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание на 02.03.2020г. оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед

развива в представена писмена защита.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата в приложената административна преписка се установява, че по отношение на жалбоподателя е издадена Заповед № УРИ 5408ОЧ-44/10.08.2016г. от началника на ГПУ-Б. при РД"ГП"-Драгоман, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "Принудително отвеждане до границата на РБългария на чужденец", по данни заявени от лицето, на име А. С.. Във връзка с тази заповед е издадена Заповед рег. №5364з/1222 от 17.07.2019г. от директора на Д"Миграция", с която на жалбоподателят А. С. е наложена ПАМ "Принудително настаняване в СДВНЧ" към Дирекция Миграция за срок от 6 месеца в [населено място]. От Приемо-предавателен протокол рег. № 5364р-11974/27.06.2019г. на Дирекция"Миграция" се установява, че на същата дата жалбоподателят е приет в СДВНЧ [населено място].

От Докладна записка рег.№ 10595р-11693/23.07.2019г. се установява, че на 19.07.2019г. е проведена беседа с чужденци, настанени в СДВНЧ-Любимец, в това число и с жалбоподателя относно възможността за доброволно връщане в страната на произход-П., но същият е заявил че не желае да се върне в страната си на произход, както и, че търси закрила от РБългария. От Докладна записка рег. № 10545р-19646/04.12.2019г. се установява, че на 03.12.2019г. е проведена поредна беседа с жалбоподателя от ПИ при СДВНЧ-Любимец, за разясняване на начините за връщането му в страната на произход, но същият категорично е отказал, като е заявил, че има проблеми в страната си и връщането би застрашило живота му, поради което е готов да изчака максималния период за принудително настаняване в СДВНЧ-Любимец.

С писмо рег. № 5264р-12411/03.07.2019г. на директора на Дирекция "Миграция" до директора на Д"Гранична полиция" е заявено искане, на основание сключено Споразумение за реадмистия между Европейския съюз и Ислямска Република П. да се отправи молба до съответната институция за обратното приемане на представителите се за пакистански граждани, в това число и жалбоподателят А. С. с бадж 24851.

От Докладна записка от 17.12.2019г. на полицейски инспектор (интервюист) се установява, че по отношение на жалбоподателя е започнало административно производство по издаване на заповед за продължаване на принудителното настаняване на чужденец в СДВНЧ, на основание чл.44,ал.8,изр.3 от ЗЧРБ. Посочено е, че на чужденеца е разяснена възможността настаняването му да бъде заменено с друга алтернативни обезпечителни мерки, при спазване на разпоредбите на чл.44, ал.5, 1,т.2 и т.3 от ЗЧРБ. Прието е, а това се установява и от приложените писмени документи, че жалбоподателят е с отказан статут на бежанец, както и хуманитарен статут и няма висящи производства по ЗУБ. Посочено е също така, че жалбоподателя не притежава паспорт, който да остави в залог, не притежава парични средства, които да внесе като гаранция за замяна на обезпечителната мярка, както и че в Д"Миграция" два пъти са постъпвали заявления от българска гражданка, която е декларираща, че ще му осигури жилище и финансова издръжка, но и двете молби не са уважени, като

неотговарящи на изискванията. Жалбоподателят е запознат с отказите и не е посочил нови факти и обстоятелствата, които да обуславят замяна на наложената ПАМ с други по-леки обезпечителни мерки.

От протокол № 10545р-20466/16.12.2019г. се установява, че жалбоподателят е запознат срещу подпис със започналото производство по издаване на заповед за продължаване на срока за настаняването му в СДВНЧ и със събраните доказателства по преписката, като му е предоставена възможност да изрази становище, възражение, нови факти и обстоятелства, на език който владее. Към административната преписка са приложени два броя молби от българската гражданка С. С. от 12.09.2019г. и от 19.12.2019г., съдържащи искане за освобождаване на жалбоподателя от СДВНЧ, ведно с декларации, че ще осигури подслон и средства за издръжката на жалбоподателя, които са отхвърлени, като неотговарящи на специалните изисквания на чл. 72, ал.5 от ППЗЧРБ.

С мотивирано Предложение рег.№ 5364р-23559/18.12.2019г. е обоснована необходимостта за продължаване на срока за настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ, за срок от 6 месеца, считано от 27.12.2019г., до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ, тъй като същият е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, и с отказано убежище на чужденец. Предложението е утвърдено от директора на Дирекция”Миграция”-МВР на 18.12.2019г.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя(с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут и отказано убежище) в Специален дом за временно настаняване на чужденец в [населено място] за срок не повече от 6 месеца, считано от 27.12.2019г.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като не се ограничава с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. При преценката си съда изхожда от правните и фактическите основания посочени в административния акт.

При осъществения съдебен контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган-директора на Дирекция”Миграция”, чиято материална компетентност да издава заповеди от вида на оспорената произтича пряко от разпоредбата на чл.44, ал.1 от ЗЧРБ, при което не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Съдът приема, че оспорената заповед съответства на изискването за форма на административния акт по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, тъй като е издадена в писмена форма, съдържа правни и фактически основания /мотиви/, както и всички други реквизити, посочени в чл.59, ал.2, т.1-8 вкл. от АПК. В заповедта са посочени релевантните обстоятелства, съставляващи фактически основания за издаването ѝ, а именно: наличието на заповед рег. № 5364з-1222/27.06.2019г. на директора на Д”Миграция” за принудително настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ,

издадена на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, имаща за цел обезпечението на заповед № УРИ 5408ОЧ-44/10.08.2016г. на началника на ГПУ-Б. при РД"ГП"-Драгоман, с която на чужденеца е наложена ПАМ "Принудително отвеждане до границата на Р България на чужденец", както и, че изпълнението на последната заповед ще продължи по-дълго време, които обстоятелства са обусловили издаването на процесната заповед за налагане на ПАМ за „Продължаване принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ“ за срок не повече от 6 месеца, считано от 27.12.2019г. Следователно оспорената заповед за налагане на ПАМ „Настаняване в СДВНЧ“ се явява втора по ред, с която е определен 6 месечен срок за настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Производството е започнало съгласно чл. 24, ал.1, предл. първо от АПК служебно, на основание издадена заповед за налагане на ПАМ "Принудително отвеждане до границата на чужденец". При условията на чл. 35 от АПК и спазвайки служебното начало, административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, които са оценени обективно и безпристрастно, по реда на чл. 36, ал.3 от АПК, като са направени законосъобразни изводи, обективирани в Предложение за продължаване срока на настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ за срок от 6 месеца. Както в хода на административното производство, така и по време на съдебното оспорване, жалбоподателят не представя доказателства, обосноваващи прилагането на друга алтернативна мярка, а доводите на процесуалния му представител в обратен смисъл, за липса на изискуемите предпоставки за издаване на оспорената заповед, са неоснователни и представляват единствено защитна теза. С оглед изложеното, съдът приема, че не са налице основанията на чл. 146, т.2 и т.3 от АПК за отмяна на оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон, при наличие на материалноправните предпоставки на чл.44, ал.8, изр.3 от ЗЧРБ. В случая, от доказателствата съдържащи се в административната преписка се установява, че по отношение на жалбоподателя е издадена Заповед № УРИ 5408ОЧ-44/10.08. 2016г. на началника на ГПУ-Б. при РД"ГП"-Драгоман, с която на чужденеца е наложена ПАМ "Принудително отвеждане до границата на РБългария на чужденец". Допуснатото на основание чл.60, ал.1 от АПК предварително изпълнение на тази заповед не е спряно, от което следва, че от момента на издаването ѝ е следвало да бъдат предприети всички мерки за изпълнението ѝ. Жалбоподателят е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, както и с отказано убежище, видно от представените от ответника справка от Автоматизираната информационна система "Единен регистър на чужденците в РБ" и писмо изх. № 94-07-14/10 от 05.06.2019г на председателя на Комисията за предоставяне на убежище. Безспорно е установено от доказателствата в административната преписка, че длъжностни лица на ответника са провели беседи с жалбоподателя, с оглед възможностите за извеждането му от страната и изпълнение на наложената ПАМ "Принудително отвеждане до границата на чужденец", но същият отказва съдействие за изпълнение на заповедта, като затруднява идентификацията си и установяване на самоличността му, което забавя процеса за изпълнение на наложената ПАМ и връщането му в страната на произход. Поведението на жалбоподателя е довело и до забавяне при получаване на необходимите документи за пътуването и връщането му, независимо от положените усилия в тази насока от страна на дл.лица на ГД"Гранична полиция", като компетентен орган по реадмисионното

споразумение между Европейския съюз и Ислямска Република П.. Следователно, в конкретния случай е установено наличието и на двете изискуеми предпоставки за издаване на оспорената заповед, при което същата е материално законосъобразна.

Жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЧРБ. От доказателствата по делото се установява, че същият е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, както и с отказано убежище в РБългария и следователно пребивава незаконно на територията на РБългария. По отношение на същият е издадена влязла в сила заповед за „Принудително отвеждане до границата”, като оспорената в настоящото производство заповед има за цел да обезпечи нейното изпълнение.

От доказателствата по делото се установява, че по отношение на жалбоподателя е изпълнено и отрицателното условие по чл.15, ал.1 от Директива 2008/15, обуславящо издаване на заповед от процесния вид, изискващо по отношение на чужденеца да не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки по чл.9, ал.3, във вр. с чл.7, ал.3 от Директивата, респ. по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ, което е установено от представените по административната преписка писмени доказателства, посочени по-горе.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона- да се организира принудителното отвеждане на жалбоподателя до границата, съгласно чл.15, ал.1 от Директива 2008/115 и чл.41, т.1 от ЗЧРБ, като разпореденото със заповедта принудително настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ за срок от 6 месеца, има за цел да обезпечи изпълнението на наложената спрямо него ПАМ”Принудително отвеждане до границата”. Доколкото принудителното настаняване в СДВНЧ е свързано с ограничаване правото на свобода, гарантирано с чл.5, ал.1, изр.1 от КЗПЧОС и чл.30, ал.1 от КРБ, съдът приема, че в случая то е допустимо, като доводите на процесуалния представител на жалбоподателя в обратен смисъл, развити в писмената молба-защита, са неоснователни. Постановеното с оспорената заповед продължаване на принудителното задържане на жалбоподателя в СДВНЧ, с цел принудителното му извеждане от страната е разпоредено с съответствие с предвидената в ЗЧРБ и ППЗЧРБ процедура, което попада в обхвата по чл.5, ал.1, изр.2 „б.”f”, пр.2 от КЗПЧОС, като един от изчерпателно изброените случаи на допустимо ограничаване на свобода.

По изложените съображения, настоящият състав приема жалбата за неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с материалния закон и целта на закона, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, ал.1-5 вкл. от АПК.

Водим от горното Съдът,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в П., настанен в СДВНЧ [населено място], [населено място], депозирана чрез адв.С. Ш. от АК-Х. против Заповед № УРИ 5364з-2439/18.12.2019г. на директора на Дирекция ”Миграция”, с която е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут и с отказано убежище в Специален дом за временно настаняване на чужденци(СДВНЧ) в [населено място] за срок не повече от 6 месеца, считано от 27.12.2019г.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез

Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :